

само отъ едного человѣка, то та е писана отъ XIV столѣtie.

Като спомянахме за достоинства-та на свидѣтелства-та на Латинскѣ-тѣ Цркви, да ся обрънемъ сега къмъ свидѣтелства-та на Вѣсточнѣ-тѣ, или по' добрѣ на Славянскѣ-тѣ.

Нѣ, като нѣмаме извѣстія или Исторії-тѣ на тѣхъ Цркви въ всичкий пейнѣ обемъ, мы да ся ограничимъ тоя путь съ свидѣтелства-та на Русскѣ-тѣ Цркви. Тыя свидѣтелства сѫ: 1-о, Несторова-та лѣтопись; 2-о, Русска-та Четъя; 3-о, особенни-ти откажищи въ иѣкои другы съчиненія.

Несторова-та лѣтопись. Несторъ кѫсно спомяна отъ Византійци-ты за кръщеніе-то на Българе-ты. Разумѣва-ся, че ако да щяше той да простира на дълго тѣхъ работѣ, той непремѣнно трѣбаше да ни даде подробнѣ понятіе за работи-ты Кирилловы и Меодіевы, и за прѣвода Св. Писаніе и Богослужебни-ты книги на Българския языъ, или както го наричиша на Славянски. Нѣ виждъ, че той спомяна за това весма на кѫсно.

По долу въ истѣ-тѣ му лѣтопись, 898 годинѣ, ся на-ходжа пакъ подробнѣ описаніе за прѣвода Св. Писаніе и Богослуженіе-то въ „Моравѣ“ на иѣкои си Словенския языъ, обращеніе-то и ученіе-то Словенския народъ и пр.

По' ясно отъ полуденный свѣтъ ся види, че това мѣсто въ лѣтопись-тѣ не е Несторово, както отъ давна вече сѫ забѣлежили испытатели-ти; зачто 1-о никакъ не му е тамъ мѣсто-то, и ако Несторъ бы искалъ да поразкаже по' подробнѣ за прѣвода и за Богослуженіе-то, той щяше да го разкаже по' горѣ, дѣто спомянува за кръщеніе-то на Българе-ты; зачто спорядъ естественный рядъ, тамъ трѣбаше да тръси происхожданіе-то на ново-то Богослуженіе. 2-о Ако сѫдимъ по ясность-тѣ и краткость-тѣ на Несторовыи слогъ, то това е тврдѣ тъмно и подробнѣ, за да го отнесемъ на Нестора. 3-о, Несторъ въ извѣнѣ-границы-ты извѣстія ся е ползовашъ само отъ едны-ты Византійци, нѣ нито тѣи казвать за събитія-та, дѣто сѫ въ това мѣсто, нито Латински-ти съвременни писатели; ами отъ дѣ е можаѣ да ги земе Несторъ?